

den for sig, naar der hensees til disse Stillingers Bessaffenhed som normerede Læreposter i Facultetet og med samme Forretninger som de egentlige Professorater, og til den Erfaring, der haves om, at Vacance i Facultetet forholdsviis indtræder sjeldnere end i de andre Faculteter.

Til § 2.

Med den her foreslaaede Forhøielse er det alene havt for Sie at forbedre de Lønninger, der udredes til de fast ansatte extraordinære Docenter. Derimod er det antaget, at de Honorarer, som af den i Paragraphen nævnte Conto afholdes for Forelæsninger, der temporairt ere overdragne til forskjellige Docenter, burde holdes udenfor Lønningsloven, idet en Forhøielse af disse, saafremt den skulde vise sig fornøden, ligefrem maa henhøre under de Udgifter, som Contoen har at bestride af sit ordinaire, ved Finantsloven bevilgede, Beløb.

Af Contoen udredes for Liden normeret Professorlønning til en, midlertidig som Professor extraordinarius, i Universitetets Tjeneste tilbagetraadt Professor ordinarus i latin og Philologie. Det er betragtet som en Selvfølge, at denne Lønning bliver, efter den Paagældendes Tjenestetid, at ansætte efter Reglerne for de normerede Professorers Lønning ifølge foranstaende § 1, hvilket foranlediger en Udgift under Contoen af 400 Rd. aarlig med et Tillæg af 90 Tønder Byg aarlig. Jovrigt medfører Bessaffenheden af de her ommeldte Stillinger, der ere extraordinære, at de enkelte Lønningers Beløb ikke egne sig til Fastsettelse ved Lov, hvorfor Forslaget indskrænker sig til Bevilgelse af en samlet Sum.

Om det i Paragraphens Slutning tagne Forbehold med Hensyn til Beregningen af de extraordinære Docenters Tjenestetid, naar de indtræde i normeret Plads, kan man henholde sig til det i Comitèbetænkningen Sp. 524—25 Udtrede.

Til § 3.

Med Hensyn til, at der er gjort Forslag til en kun midlertidig Bestemmelse for Universitetsbibliothekets Personale, henvises til Comitèbetænkningen Sp. 526, ligesom der overhovedet med Hensyn til Enkelthederne i denne

Paragraph ikke vides Noget nærmere at tilføje denne.

Til § 4.

Lønningerne for Bogholderen, Kasseren og Kassecontroleuren ere optagne med et noget høiere Beløb end efter Comitens Forslag, hvilken Forhøielse efter disse Stillingers Betydning for den hele Regnskabsføring og efter den Tid, som en tilbørlig Varetagelse af Forretningerne i disse gjør Fordring paa, baade ansees nødvendig og heller ikke er større end fornødent, naar man til enhver Tid skal være sikret dygtige Forretningsmænd i Posterne.

Den med Hensyn til Tjenestetidens Beregning for samme Embeder optagne Bestemmelse er naturlig begrundet i Embedernes indbyrdes Forhold.

For Universitetets og Communitetsforvalternes Vedkommende bemærkes særlig, at de ved Siden af deres Lønninger oppebære, hver især, en aarlig Godtgjørelse til Contoirhold og for Reiseudgifter, der i Forhold til deres nuværende Forretninger maa ansees rundelig.

Til § 7.

Angaaende denne udtrykkelige Tilfikkning af Pensionsberettigelse efter Lov af 5te Januar 1851 for de i Paragraphen ommeldte 5 Embedsmænd kan Ministeriet henholde sig til Betænkningen Sp. 528, 529 og 533. At udstrække Bestemmelsen videre end til disse er af Ministeriet befundet ufornødent og utilraadeligt.

Til § 8.

Det er her blot at bemærke, at Viceinspecturposten ved Regentsen ikke er bestemt til Inddragelse, saaledes som Udttringerne om den i Comitèbetænkningen Sp. 544 kunde lede til at antage. Derimod er Lønningen, hvormed Stillingen er aflagt, kun personlig. At Viceinspecturens Lønning noget forøges, har været Gjenstand for en af de Udttringer, som den academiske Lærerforsamling, efter det ovenfor Berørte, har vedtaget ved Comitèbetænkningen.

Til § 10.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraphens sidste Passus henvises til Comitèbetænkningen Sp. 517—18.